

சோழர் கால யாப்பியல்

Prosodies in Cholas period

முனைவர் ம.சிவபாலன், உதவிப் பேராசிரியர், மொழித்துறை, ஸ்ரீ ராமகிருஷ்ணா கலை மற்றும் அறிவியல் கல்லூரி, கோயம்புத்தூர்- 641006

Dr Sivabalan M, Assistant Professor, Department of Languages, Sri Ramakrishna College of Arts and Science, Coimbatore – 641006

DOI: 10.5281/zenodo.5905050

Abstract

The grammatical types are classified as five, the grammar may not have been formally compiled as five before the Chola period. Veerachozhiya, who appeared in the 11th century AD, was the first to form the structure of the Ainthilakkanam. This article examines the Veerachozhiya, the first ainthiakkana book written at the same time, and examines whether there has been any change in the traditional elements of the Yaparungalam and the Yaparungalak Karikai, which were previously written for Prosodies.

இலக்கண வகைகள் ஐந்து என்ற பாகுபாட்டின்படி அமையப் பெற்றிருப்பினும், சோழர் காலத்திற்கு முன்னர் முறையாக ஐந்து என்று இலக்கணம் தொகுத்து வழங்கப் பெறவில்லை எனலாம். கி.பி.11ஆம் நூற்றாண்டில் தோன்றிய வீரசோழியமே முதன் முதலில் ஐந்திலக்கணம் என்ற கட்டமைப்பை உருவாக்குகிறது. ஒரே கால கட்டத்தில் இயற்றப்பட்ட முதல் ஐந்திலக்கண நூலான வீரசோழியமும், இதனை ஒத்து முன்னர் யாப்புக்கென்று எழுதப்பெற்ற யாப்பருங்கலம், யாப்பருங்கலக் காரிகை ஆகிய மூன்று நூல்களில் கூறப்படும் யாப்பியல் கூறுகளில் எந்தவிதமான மரபும் மாற்றமும் இருந்து வந்துள்ளது என்பதை ஆராய்வதாக இக்கட்டுரை அமைகின்றது.

Keywords : Cholas Prosodies, Yappalangarigai, Veerasozhiyam, Yapparungalam, Prosodies Comparison

சோழர் காலம்

சோழர்களின் காலத்தை வரையறை செய்யும் போது இருவேறு காலகட்டங்கள் கிடைக்கப் பெறுகிறது. 1. முற்காலச் சோழர்கள், 2. பிற்காலச் சோழர்கள் என வரலாற்று ஆய்வாளர்கள் வகைப்படுத்துவதைக் காணலாம். அவ்வகையில் இம்மூன்று நூல்களும் பிற்காலச் சோழர்கள் காலத்தில் தோன்றியவை என்பதை நூல் வழியாகவும் வரலாற்று ஆசிரியர் பார்வையிலும் அறியமுடிகிறது.

யாப்பு நூல்கள்

சோழர் காலத்தில் சில இலக்கண நூல்கள் தோன்றியிருப்பினும் அவற்றில் யாப்பிலக்கணம் பற்றிக் கூறும் நூல்கள் மூன்று ஆகும். அவை, 1.வீரசோழியம், 2.யாப்பருங்கலம், 3. யாப்பருங்கலக்காரிகை ஆகியவைகளாகும்.

வீரசோழியம்

ஐந்தமிழ் இலக்கணங்களான எழுத்து, சொல், பொருள், யாப்பு, அணி என இவ்வைந்ததிகாரங்களையும் விரித்துக் கூறும் முதல் நூல் வீரசோழியமாகும். நூற்பாக்களில் காணப்படும் சொற்கலப்பு, மொழிநடை, அமைப்புமுறை போன்றவற்றை நோக்கும்போது வீரசோழியம் தமிழ், வடமொழி ஆகிய இருமொழிப் புலமையால் இயற்றப்பட்டுள்ளது.

யாப்பருங்கலம்

'கலம்' என்பதற்கு அணிகலம் என்ற பொருளும், மரக்கலம், தோணி, கப்பல் போன்ற பொருளும் உள்ளன. யாப்பாகிய செய்யுளுக்கு அணிகலம் போன்று அமைவது யாப்பருங்கலம் ஆகும். மேலும், யாப்பாகிய கடலைக் கடக்க அமைந்த அரிய மரக்கலம் யாப்பருங்கலம் என்ற பொருளும் உண்டு. இந்நூல் யாப்புக்கு முதல் பெரிய நூலாகக் கருதப்படுகின்றது. மூன்று பெரும் பிரிவினை உடையது. அவை, 1. உறுப்பியல், 2. செய்யுளியல், 3. ஒழிபியல் என்பனவாகும். உறுப்பியலில் கீழ்க்கண்டவற்றைக் காணலாம். அவை, எழுத்து, அசை, சீர், தளை, தொடை, அடி ஆகியவையாகும்.

யாப்பருங்கலக்காரிகை

காரிகை என்ற சொல்லுக்கு அழகு, அழகான பெண், கட்டளைக் கலித்துறை என்று பல பொருள்கள் உள்ளன. யாப்பாகிய பெண்ணிற்கு அரிய ஆபரணம் போன்ற நூல் என்பது இந்நூற்பெயரின் பொருளாகும். இந்நூல் 'மகடூஉ முன்னிலை' என்ற நிலையில் அமைந்துள்ளது. அதாவது பெண்ணை விளித்துப் பாடுவது என்று பொருள். இவ்வாறாக யாப்புக்கு அழகு சேர்ப்பதே யாப்பருங்கலக் காரிகை ஆகும். இந்நூல் கட்டளைக் கலித்துறை யாப்பில் அமைந்துள்ளது. மேலும் இந்நூல் மூன்று பெரும்பிரிவுகளை கொண்டது. அவை, 1. உறுப்பியல், 2. செய்யுளியல், 3. ஒழிபியல் என்பனவாகும்.

வீரசோழியம் என்னும் இலக்கண நூல் யாப்பியல் உறுப்புகளை ஐந்தெனக் கூறுகின்றது. அவை, 1.அசை, 2.சீர், 3.அடி, 4.எழுத்துகள், 5.பா வகையும் பாவினமும் ஆகியவையாகும். யாப்பருங்கலம் என்னும் நூலானது, யாப்பியலுக்கான உறுப்புகள் ஏழு என உணர்த்துகின்றது. அவை, 1.எழுத்து, 2.அசை, 3. சீர், 4. தளை, 5.அடி, 6. தொடை, 7. பாவும் அதன் இனமும் என்பனவாகும். இதனை,

“எழுத்தசை சீர்தளை அடிதொடை தூக்கொடு

இழுக்கா நடைய தியாப்பெனப் படுமே”

(கலம். நூ.1)

என்ற நூற்பா மூலம் உணர முடிகின்றது. ஆனால் யாப்பருங்கலக் காரிகை இதுபோன்ற நூற்பாவினைக் கூறவில்லை. வேறொரு நூற்பாவினைத் தருகின்றது.

யாப்பருங்கலக்காரிகை என்னும் இலக்கண நூலானது யாப்பியல் உறுப்புகள் சிலவற்றை எடுத்து ஒம்புகின்றது. அவை, 1. எழுத்து, 2. அசை, 3. சீர், 4. தளை, 5. அடி, 6. தொடை, 7. பாவும் அதன் இனமும் போன்றவைகளாகும்.

எழுத்து

எழுத்து பற்றிய உறுப்பினைப் பற்றிப் பல இலக்கண நூல்கள் பல விளக்கங்களைத் தந்துள்ளமையை நாம் அறிவோம். ஆனால், வீரசோழியம் என்னும் இலக்கண நூல் எழுத்தினைப் பற்றிக் கூறும்போது மோனை எழுத்துக்கள் என்று குறிப்பிடுவதைக் காணலாம். (வீர. நூ.1,8) என்ற நூற்பாவின் மூலம் அறியலாம். இந்நூற்பா மயங்கி வரும் மோனை எழுத்துகளைப் பற்றி விளக்குகின்றது. அவை,

- அ, ஆ என்னும் இரண்டு உயிரும், ஔ என்னும் இறுதி உயிரும், ஐகார உயிரும் ஆக இந்நான்குயிரும் வந்து, தம்முள் ஒன்றுக்கொன்று மோனை எனப்படும்.
- முன்பு சொன்ன அ, ஆவின் பின்பு நின்ற இ, ஈ என்னும் இரண்டு உயிரும், ஏழாம் உயிரும், எட்டாம் உயிரும் ஆக இந்நான்கு உயிரும் தம்முள் ஒன்றுக்கொன்று மோனை எனப்படும்.
- ஆறாமுயிரும், ஐந்தாமுயிரும், பன்னிரண்டாமுயிரின் முன்பு நின்ற இரண்டு உயிரும் ஒன்றுக்கொன்று மோனை எனப்படும்.
- தகாரமும், சகாரமும் தம்முள் மோனையாகும்.
- ஞகாரமும் நகாரமும் தம்முள் மோனையாகும்.
- வகாரமும், மகாரமும் தம்முள் மோனையாகும்.

மேலும் எதுகை எழுத்துகளைப் பற்றியும் கூறுகின்றது. இதனை,

“என்றா முதலள வொத்திரண் டாமெழுத் தொன்றிவரிற்
சான்றா ரதனை யெதுகையென் றோதுவர் தன்மைகுன்றன
மூன்றாவ தொன்ற லிரண்டடி யொன்றன் முழுதுமொன்றல்
ஆன்றா வினமுயி ராசிடையாய்வரும் ஆங்கதுவே”

(வீர. நூ.109)

என்ற நூற்பா மூலம் உணர்த்துகிறது. இந்நூற்பாவானது எதுகையினைப் பற்றியும், எதுகையின் வேறுபாடுகளைப் பற்றியும் தெளிவாகக் கூறுகின்றது.

யாப்பருங்கலம் எழுத்துகளைப் பற்றிக் கூறும்போது யாப்பு என்பது என்னவென்று எடுத்துணர்த்துகின்றது. யாப்பு என்பது தோல், இரத்தம், இறைச்சி, மேதை, எலும்பு, மச்சை, சுவேத நீர் தாதுக்கள் ஏழும் புணர்ந்தது யாக்கை ஆனாற்போல எழுத்து முதலிய ஏழும் புணர்ந்தது யாப்பாகும். செய்யுளை உணர்த்த வந்த யாப்பு என்னும் சொல் செய்யுளிலக்கணத்தையும் உணர்த்திற்று. ஆனால் பேராசிரியர், “யாப்பு என்பது அடிதோறும் பொருள் பெறச் செய்வதோர் செய்கை” (உரைவளம், ப.7) என்று கூறுகின்றார்.

யாப்பருங்கலக்காரிகை என்னும் இலக்கண நூலானது எழுத்தினைப் பற்றிக் குறிப்பிடும் போது கீழ்க்கண்டவற்றை எடுத்துரைக்கின்றது. அவை,

- | | | |
|------------------|------------------|--------------------|
| 1. குறில் | 2. நெடில் | 3. ஆவி (உயிர்) |
| 4. குற்றியலிகரம் | 5. குற்றியலுகரம் | 6. ஐகாரக்குறுக்கம் |
| 7. ஆய்தம் | 8. மெய் | 9. வல்லினம் |
| 10. மெல்லினம் | 11. இடையினம் | 12. உயிர்மெய் |

13. அளபெடை ஆகியனவாகும்.
14. மாத்திரை

அசை

அசை இரண்டு வகைப்படும். அவை,

1. நேரசை 2. நிரையசை
என்பனவாகும்.

வீரசோழியம் அசையினை இரண்டு வகையாகக் கூறுகின்றது. இதனை,

“குறிலு நெடிலு மெனுமிவை நேரசை குற்றெழுத்துப்
பெறின்முன் இவையே நிரையசை யாம்பிழைப் பில்லைபின்
பொற்றிறினும் அசையிரண் டொன்றின்முற் சீர்மூ வசையொன்றிநேர்
இறுவ திடைச்சீர் நிரையிறிற் பிற்சீர் எனவியம்பே” (வீர. நூ.105)

என்ற நூற்பா மூலம் அறியலாம். அதாவது,

- குற்றெழுத்துத்தான் நெட்டெழுத்துத்தான் தனியே வரின் நேரசை.
- இவையிற்றின் முன்பு ஒரு குற்றெழுத்துப் பெற்றுக் குறிலிணையாயும், குறில் நெடிலாயும் வரின் நிரையசை.
- நேரசையின் பின்பும், நிரையசையின் பின்பும் ஒற்றெழுத்து வரவும் பெறும். வாராதொழியவும் பெறும்.
- நேரசை – போ, தி. வேந், தன்.
- நிரையசை – சர, ணலா, லரண், புகேம்.

என்று தெளிவாக எடுத்துரைக்கின்றது.

யாப்பருங்கலம், அசை என்பது எழுத்தினை அசைத்து இசைய வைப்பது அசை ஆகும் என்று உணர்த்துகின்றது.

- அசைத்தல்-கட்டுதல், ஒன்றாகச் சேர்த்தல். (சொல் தோன்றுமாறு எழுத்துகளைக் கட்டுதல்)
- இசைய வைப்பது - ஒலிக்கச் செய்வது. (இசையின் பொருட்டு ஒலித்தலை இசைத்தல் என்பர்)

அசையின் வகையினைப் பற்றி,

“நேரசை என்றா நிரையசை என்றா
ஆயிரண் டாகி அடங்குமன் அசையே” (கலம்.நூ.5)

என்ற நூற்பா விளக்குகின்றது.

யாப்பருங்கலக்காரிகை அசையினைப் பற்றிக் கூறும்போது,

“குறிலே நெடிலே குறிலிணை ஏனைக் குறில் நெடிலே
நெறியே வரினும் நிறைந்தொற் றடுப்பினும் நேர்நிரையென்று
அறிவேய் புரையுமென் தோளி உதாரணம் ஆழிவெள்வேல்
வெறியே சுறாநிறம் விண்டோய் விளாமென்று வேண்டுவரே” (காரிகை.நூ.5)

என்ற நூற்பா மூலம் எடுத்துரைக்கின்றது. அதாவது, நிரனிறைப் பொருள்கோள் வகையால் நேரசையும் நிரையசையும் ஆகும் என்று உணர்த்துகின்றது. மேலும் நேரசை, நிரையசை பற்றியும், அதற்கான விளக்கம் பற்றியும் கூறுகின்றது.

சீர்

சீரினைப் பற்றி வீரசோழியம் மூன்று வகையாகக் கூறுகின்றது. அவையாவன,

“அசைஇரண்டு ஒன்றின் முற்சீர் மூவசைஒன்றி

இறுவது இடைச்சீர் நிரைஇறின் பிற்சீர் என இயம்பே” (வீர. நூ.105)

என்ற நூற்பா மூலம் அறிந்து கொள்ளலாம்.

யாப்பருங்கலம் சீர் என்பது செய்யுளின் இசையைச் சீராக்க வருவது எனப் புலப்படுத்துகின்றது. பொதுவாக இரண்டு முதல் நான்கு அசைகள் இயைந்து சீர் பெற வருவதே சீர் எனப்படும். மேலும் சீர் மூன்று வகைப்படும் என உணர்த்துகின்றது.

யாப்பருங்கலக்காரிகை சீரினைப் பற்றி,

“ஈரசை நாற்சீ ரகவற் குரியவெண் பாலினவாம்

நேரசை யாலிற்ற மூவசைச் சீர்நிரை யாலிறுப

வாரசை மென்முலை மாதே வகுத்தவஞ் சிக்குரிச்சீர்

ஓரசை யேநின்றுஞ் சீராம் பொதுவொரு நாலசையே” (காரிகை.நூ.6)

என்ற நூற்பா மூலம் விளக்குகின்றது. மேலும், இரண்டசையினால் ஆகிய நான்கு சீரும் ஆசிரிய உரிச்சீர் எனப்படும். அகவல் எனினும் ஆசிரியமெனினும் ஒக்கும்.

தளை

யாப்பருங்கலம் தளை பற்றிக் குறிப்பிடுகின்றது. தளை என்பது ஓரடியின் நின்ற சீரின் ஈற்றசையும் வருஞ்சீரின் முதலசையும் ஒன்றியும் ஒன்றாமலும் விகற்பித்தும் ஓசை கொண்டு வருவதாகும். ஒன்றியும் ஒன்றாமலும் வருதல் பற்றித் தளை இருவகைத்தாகும். தளையானது ஏழு வகைப்படும்.

அடி

யாப்பருங்கலம்

- | | |
|---|----------------------------------|
| 1. இருசீரான் வந்த அடி (குறளடி) | 2. முச்சீரான் வந்த அடி (சிந்தடி) |
| 3. நாற்சீரான் வந்த அடி (நேரடி (அ) அளவடி) | 4. ஐஞ்சீரான் வந்த அடி (நெடிலடி) |
| 5. அறுசீர் முதல் பல அடியால் வந்த அடி (கழிநெடிலடி) | |

ஆகியவையாகும்.

யாப்பருங்கலக்காரிகை

யாப்பருங்கலம் கூறிய அடியின் கருத்தினையே எடுத்துரைக்கின்றது.

வீரசோழியம்

- | | |
|--------------------------------|------------------------|
| 1. இருசீரடி (குறளடி) | 2. முச்சீரடி (சிந்தடி) |
| 3. நாற்சீரடி (நேரடி (அ) அளவடி) | 4. ஐஞ்சீரடி (நெடிலடி) |

5. அறுசீரடி (கழிநெடிலடி)

ஆகியவையாகும்.

தொடை

அடிகளை ஒன்றோடொன்று தொடுப்பது தொடை எனப்படும். இது இரண்டு அடிகளிலே அன்றி, ஓரடியிலுள்ள சீர்களிலும் வரும். செய்யுளின் ஓசைக்கும் இனிமைக்கும் சிறப்புக்கும் இத்தொடையுறுப்பு இன்றியமையாததாகும். 'தொடையற்ற பாட்டு நடையற்றுப் போகும்' என்ற பழமொழியின் மூலம் தொடையின் சிறப்பினை அறியலாம்.

யாப்பருங்கலம் தொடை என்பது "அடி இரண்டு இயைய" ஒரு தொடையாக யாப்பமையத் தொடுப்பது தொடை எனப்படும் என்று எடுத்துரைக்கின்றது. காரிகை இக்கருத்தினையே வெளிப்படுத்துகின்றது. பல அடிகளிலேனும் சீர்களிலேனும் எழுத்துகள் ஒன்றிவரத் தொடுப்பது தொடை என்பார் திருத்தணிகை விசாகப் பெருமானையர். இக்கருத்தினை இந்நூலின் புறநடை வெண்பாச் சூத்திரம்,

“எழுத்து மொழிபொருள் என்றிவை மூன்றின்
வழக்கில் முறைமை வகையால் - இழுக்கில்
அடியோ டடியியைந்தும் அந்தரித்தும் வந்தால்
தொடை என்பர் தொன்னூ லவர்”

(யாப்.வி.நூ.1)

என்று கூறுகின்றது. தொடை விகாரம் எல்லாமே நேரடிக்கு உரியனவாகும். தொடைக்கு எழுத்தினை எண்ணுங்கால் மெய், ஆய்தம், குற்றியலிகரம், குற்றியலுகரம் போன்றவை எல்லாம் அடங்கும்.

பா வகைகள்

பா வகைகளை விளக்குகின்ற பொழுது யாப்பருங்கலக்காரிகை, வீரசோழியம் ஐந்து எனவும், யாப்பருங்கலம் நான்கு எனவும் விளக்குகிறது. இதனை, காரிகை, கலம் ஆகிய நூல்கள் நேரடியாகவே நூற்பாவின் வழி கூறுகின்றது. ஆனால் வீரசோழியமோ பத்தியம், கத்தியம் என இருவகைப்படுத்தி அதனின்று நான்கு வகைப்பாவும், பாவிலிருந்து மூன்று பாவினங்கள் மொத்தம் 12 என விரித்து வகைப்படுத்தியுள்ளார்.

“பத்தியம் கத்தியம் என்றிரண் டாஞ்செய்யுள், பத்தியமேல்
எத்திய பாதங்க ளால்வந் தியலு மென் பொழிந்த
கத்தியங் கட்டுரை செய்யுளின் போலிக் கலந்தவற்றோ
டொத்தியல் கின்றமை யாலொன்று தாமு முரைத்தனரே”
“வெண்பா அகவல் கலிப்பா அளவடி வஞ்சியென்னும்”
“வெண்பா ஆசிரியம் கலியே வஞ்சியெனப்
பண்பாய் துரைத்த பாநான் காகும்”

(வீர. நூ.110)

(காரிகை.நூ.22)

(கலம்.. நூ.55)

என இவற்றில் பா வகைகளைத் தொகுத்துக் கூறுகின்றபோது நான்கு வகைப்படும் என்றே மூன்று நூல்களும் எடுத்துரைக்கின்றன. ஆயின் காரிகை, வீரசோழியம் ஐந்து என்று மருட்பாவை இணைத்துக் கூறுவதாய் அமைகின்றது.

வெண்பா

நான்வகை பாக்களில் வெண்பாவைப் பற்றி வீரசோழியம், பொது இலக்கணம் என்று வரையறுத்து அதன் இலக்கணத்தைக் கூறுகின்றது. யாப்பருங்கலம்,

“செப்பல் இசையென வெண்பா, மற்றவை

அந்தடி சிந்தடி ஆகலும், அவ்வடி

அந்தம் அசைச்சீர் ஆகலும் பெறுமே”

(கலம்.. நூ.57)

ஓசை, அடி, சீர் என்ற வகையில் இலக்கணம் அமைக்கின்றது. காரிகை, பொது இலக்கணம் வரையறுக்காமல் அதன் வகைகளை விவரிக்கின்றது. வீரசோழியம் கூறும் பொது இலக்கணமானது,

“ஒன்று மிடைச்சீர் வருஞ்சீ ரொடு முதற் சீர்கள் தெற்றும்

என்று மளவடி யீற்றடி யல்லன ஈற்றடியும்

நன்று மலர்காசு நாள்பிறப் பென்றிற்ற சிந்தடியே

துன்னுங் கடைச்சீர் புகாவெண்பர் வெள்ளையிற் நூமொழியே”

(வீர. நூ.111)

என வரையறுப்பதைக் காணமுடிகிறது. மேலும் வீரசோழியமானது வெண்பாவினுக்கு மட்டுமே பொது இலக்கணம் வரையறை செய்கின்றது. ஏனைய பாக்களுக்கு வரையறை வகுக்காமல் வகைகளை மட்டுமே விளக்குகிறது.

வெண்பா-வகைகள்

வெண்பாவின் வகைகளைக் காரிகை11, வீரசோழியம்12 ஆறு எனவும் யாப்பருங்கலம்13 ஐந்து எனவும் குறிப்பிடுகிறது.

நேரிசைச் சிந்தியல் வெண்பா, கலிவெண்பா ஆகிய இரண்டும் ஏனைய நூல்களில் சுட்டப்பெறவில்லை என்பதை அறியமுடிகிறது.

வெண்பா - இனம்

குறட்பாவிற் கு இரண்டும், வெண்பாவிற் கு முறையே துறை, தாழிசை, விருத்தம் என மூன்று நூல்களுமே வேறுபாடின்றி வரையறை செய்கிறது.

காரிகையும், கலமும் பா வகைகளுக்குப் பின்னர் அதன் இனங்களைப் பற்றி கூறுகின்றது. வீரசோழியம் பா வகைகளை முதலில் விளக்கி, பின்னர் பாவினங்களை முழுவதுமாக விளக்குகின்றது.

ஆசிரியப்பா

ஆசிரியப்பாவிற் கு யாப்பருங்கலம் மட்டுமே பொது இலக்கணம் படைக்கின்றது.

“அகவல் இசையென அகவல், மற்றவை

ஏ ஓ ஈ ஆய் என்ஐயென் நிறுமே”

(கலம். நூ.69)

ஓசை மற்றும் ஈற்றடியின் இறுதிச் சீர் பயின்று வர வேண்டிய முறையினை குறிப்பிடுகின்றது.

வகைகள்

ஆசிரியப்பா வகைகளைக் குறிப்பிடும்பொழுது மூன்று நூல்களுமே ஒருமித்தக் கருத்தினையே வெளிப்படுத்துகின்றன.

“நேரிசை இணைக்குறள் மண்டிலம் நிலைப்பெயர்

ஆகுமண் டிலமென் றகவல் நான்கே”

(கலம். நூ.7.)

“கடையயற் பாதமுச் சீர்வரி நேரிசை காமருசீர்

இடை பல குன்றின் இணைக்குற ளெல்லா அடியுமொத்து

நடைபெறு மாயி னிலைமண் டிலநடு வாதியந்தத்

தடைதரு பாதத் தகவல் அடி மறி மண்டிலமே”

(காரிகை. நூ.29)

“ஈற்றயன் முச்சீர் வரினே ரிசையாம் இணைக் குறப்பா

ஏற்றகுறள் சிந் திடையே வரும் நிலை மண்டிலப்பாச்

சாற்றியே தன்னே ரடியா லியலும் தலைநடுவீ(று)

ஆற்றிய பாதத் தகவ லடிமறி மண்டிலமே”

(வீர. நூ.113)

போன்ற நூற்பாக்களின் வழியே நான்கு வகைகளே என்பதை அறியமுடிகிறது.

ஆசிரியப்பா - இனம்

பா இனம் மரபு மாறாமல் மூன்று என்றே வரையறுக்கப்பட்டுள்ளது. ஆசிரியத் தாழிசை, ஆசிரியத் துறை, ஆசிரிய விருத்தம் எனவும், காரிகையில், தருக்கியல் தாழிசை என்ற சொல்லாட்சி வருகின்றது. இதனை, “அவ்வாறு சிறப்பித்ததனால் அவை ஒரு பொருள்மேல் மூன்றடுக்கி வருவன சிறப்புடையன தனியே வரப்பெறுமாயினும் எனக் கொள்க” (கா.ப.37) என வேங்கடசாமி நாட்டார் தனது உரையில் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

கலிப்பா

துள்ளல் ஓசை உடையதாகவும், நேரிற்றியற்சீரும், நிரைநடுவாகிய வஞ்சியுரிச்சீரும் வாராமல், நிரை முதலாகிய வெண்பாவுரிச் சீர் மிகுந்தும், கலித்தளையும், தரவு, தாழிசை என்னும் முதல் உறுப்பும், அராகம், அம்போதரங்கம், தனிச்சொல், சுரிதகம் என்னும் துணை உறுப்புகளுடன் ஒத்தாழிசைக்கலி, வெண்கலி, கொச்சகக்கலி என மூன்று வகையானது. உறுப்பினாலும் ஓசையாலும் பொருளாலும் உணர்த்துவது கலிப்பா ஆகும் என்று காரிகை வரையறை செய்கின்றது.

யாப்பருங்கலம், துள்ளல் இசை கலிப்பாவிற் கு உரியது என்றும் அதன் தளைகள் வெண்பா ஆசிரியப்பாவிற் கு உரியது என்றும் பொருள் கூறுகின்றது. வீரசோழியம்14, கலிப்பாவின் விளக்கத்தைக் கூறாமல் அதன் வகைகளை விளக்குகின்றது.

வகைகள்

கலிப்பா மூன்று வகையாயினும், அதில் ஆறு உறுப்புகள் அமையப்பெற்று ஒன்பது வகையாக விரிகின்றது. அவை அனைத்தும் ஓசை மற்றும் பொருள் அடிப்படையிலேயே வரையறை செய்ய இயலும்.

கலிப்பா பாவினங்கள்

1. கலித்தாழிசை 2. கலித்துறை 3. கலி விருத்தம்
எனப் பா இனம் மூன்று என்றே குறிப்பிடுகின்றது. வரையறையில் வேறுபாடு இல்லாமற் போனாலும் வீரசோழியம் மட்டும் கலித்துறையைக் கோவை இலக்கியத்திற்கானதாய் வரையறுக்கிறது.

“கடிகமழ் கோதைக் கயடினடுங் கண்ணி கலித்துறையே” (வீர. நூ.122)

“இதனைக் கோவைக் கலித்துறைக்கு இலக்கணமும் இலக்கியமுமாகக் கொள்க” (ப.165) என்று பெருந்தேவனார் உரையில் காண முடிகிறது.

வஞ்சிப்பா

காரிகையைத் தவிர மற்ற இரு நூல்களும் பொது இலக்கணம் வகுக்கின்றன. இதனை,

“தூங்கல் இசையென வஞ்சி, மற்றவை

ஆய்ந்த தனிச்சொல்லா டகவலின் இறுமே”

(கலம். நூ.90)

என்ற நூற்பாவின் வழி அறியலாம்.

வகைகள்

வஞ்சிப்பாவின் வகைகள் இருவகைப்படும்.

“சிந்துங் குறளு மடியென்பர் வஞ்சிக்கு”

(வீர. நூ.117)

என்ற நூற்பாவின் வழி அறியமுடிகிறது.

பாவினம்

1. வஞ்சித்தாழிசை
2. வஞ்சித்துறை
3. வஞ்சிவிருத்தம்

குறளடி நான்காய் வருவது துறை என்றும், சிந்தடி நான்காய் வருவது விருத்தமென்றும், துறை ஒரு பொருள்மேல் மூன்றடுக்கி வருவது தாழிசையென்றும் வரையறுக்கின்றது.

மருட்பா

மருட்பாவின் இலக்கணத்தைக் காரிகை தெளிவாக விளக்குகின்றது. வீரசோழியம் இதனை,

“முந்தி யிறுதி யகவல தாகி முடியுமென்றால்

இந்து நுதன்மட வாய் மருட்பாவென் றியம்வேரே”

(வீர. நூ.117)

என்றும்,

“பண்பார் புறநிலை பாங்குடைக் கைக்கிளை வாயுறைவாழ்த்துச்

தொண்பாச் செவியறி வென்றிப் பொருண்மிசை யூனமில்லா

வெண்பா முதல்வந் தகவல்பின் னாக விளையுமென்றில்

வண்பான் மொழிமட வாய்மருட் பாவெனும் வையகம்”

(காரிகை. நூ.36)

என்றும் வரையறை செய்கின்றது. வெண்பா முதலாகவும் ஆசிரியப்பா இறுதியாகவும் வரும் மருட்பாவானது, புறநிலைவாழ்த்து, கைக்கிளை, வாயுறை வாழ்த்து, செவியறிவுறாஉ என்ற நான்கு பொருட்களின் மேல் வரும்.

வேறுவகையான பாக்கள்

பாக்களை முதற்கூறிய பெயர்கள் அல்லாமல் வேறு பெயர்களால் வகுத்து, அதற்கு வேறு இலக்கணமும் வீரசோழிய ஆசிரியர் குறிப்பிடுகின்றார்.

1. குறள்
2. சிந்து
3. திரிபாதி
4. வெண்பா
5. திலதம்
6. விருத்தம்
7. சவலை

மேலும், இவ்வேழும் குறட்போலி, சிந்துப்போலி, திரிபாதிப் போலி, வெண்பாப் போலி, திலதப் போலி, விருத்தப்போலி, சவலைப்போலி எனத் தத்தம் இலக்கணத்தின் மிக்கும், குறைந்தும் வரின் அழைக்கப்பெறும். இதனை,

“மேவுங் குறள்சிந் தொடுதிரி பாதிவெண் பாத்திலதம்

மேவும் விருத்தஞ் சவலையென் றேழு மினியவற்றுள்

தாவு மிலக்கணந் தப்பிடி லாங்கவை தம்பெயரால்

பாவு நிலையுடைப் போலியு மென்றறி பத்தியமே”

(வீர. நூ.124)

என்று குறிப்பிடுகின்றார். இவ்வேழின் இலக்கணத்தையும் அவை எவ்வாறு போலி எனக் கொள்கின்றன என்பதின் விளக்கத்தினையும் எடுத்துரைக்கின்றார்.

முடிவுரை

வீரசோழியம், யாப்பருங்கலம், காரிகை ஆகிய மூன்று நூல்களும் சோழர் காலத்தில் தான் தோன்றியுள்ளன என்பதினை நேரடியாகவும், மற்ற இரு நூல்களும் அதன் காலத்தைப் பொருத்து சோழர் காலத்தில் எழுந்த இலக்கண நூல்களே என்பதனைக் காண முடிகிறது. யாப்பருங்கலமும், யாப்பருங்கலக் காரிகையும் யாப்பியல் உறுப்புகள் ஏழு எனக் கொள்ளினும் வீரசோழியம் ஐந்து என்றே குறிப்பிடுகின்றது. வீரசோழியம் எழுத்துக்களைப் பற்றிக் கூறும்பொழுது மோனை எழுத்துக்கள் என்று குறிப்பிடுகின்றார். பா வகைகளை விளக்குகின்ற பொழுது யாப்பருங்கலக்காரிகை, வீரசோழியம் ஐந்து எனவும், யாப்பருங்கலம் நான்கு எனவும் விளக்குகிறது. வீரசோழியமானது வெண்பாவிடற்கு மட்டுமே பொது இலக்கணம் வரையறை செய்கின்றது. ஏனைய பாக்களுக்கு வரையறை வகுக்காமல் வகைகளை மட்டுமே விளக்குகிறது. காரிகையும், கலமும் பா வகைகளுக்குப் பின்னர் அதன் இனங்களைப் பற்றி கூறுகின்றன. வீரசோழியம் பா வகைகளை முதலில் விளக்கி, பின்னர் பாவினங்களை முழுவதுமாக விளக்குகின்றது. ஆசிரியப்பாவிடற்கு யாப்பருங்கலம் மட்டுமே பொது இலக்கணம் படைக்கின்றது. பாக்களை முதற்கூறிய பெயர்கள் அல்லாமல் வேறு பெயர்களால் வகுத்து, அதற்கு வேறு இலக்கணமும் வீரசோழிய ஆசிரியர் குறிப்பிடுகின்றார்.

துணைநின்ற நூல்கள்

1. அமிர்தசாகரர், யாப்பருங்கலக்காரிகை, அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகம், சிதம்பரம், 1973.
2. அமிர்தசாகரர், யாப்பருங்கலம் விருத்தியுரை, கழக வெளியீடு. சென்னை, 1976.
3. தாமோதரம் பிள்ளை. சீ.வை, வீரசோழியம், உலகத் தமிழாராய்ச்சி நிறுவனம், சென்னை, 2008.
4. வெள்ளைவாரணன், தொல்காப்பியம் செய்யுளியல் உரைவளம், பதிப்புத்துறை, மதுரை காமராசர் பல்கலைக்கழகம், மதுரை, 1989.

References

1. Amirthasagarar, Yapparungalakkarigai, Annamalai University, Chidambaram, 1973
2. Amirthasagarar, Yapparungalam Viruththiyurai, Kazhaga Veliyidu, Chennai, 1976
3. Dhamotharam Pillai. Si.Vai, Veerasozhiyam, International Institute of Tamil Studies, Chennai, 2008
4. Vellaivaranan, Tholkappiyam Ceyyuliyal Uraivalam, Madurai Kamarajar University, Madurai, 1989.

தமிழில் இக்கட்டுரையின் மேற்கோள்

சிவபாலன் ம “ சோழர் கால யாப்பியல்” புலம் : பன்னாட்டுத் தமிழியல் ஆய்விதழ், தொகுதி 1, இதழ் 3, அக்டோபர் 2021, பக். 39-49

Cite this Article in English

Sivabalan M. “ Prosodies in Cholas Peried” Pulam: International Journal of Tamilology Studies, Vol.1 Issue 3, October 2021, pp. 39-49